

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های کمی و کیفی استفاده از هاورکرافت در دریاچه ارومیه بر اساس معیار سازه انعطاف پذیر (Flexible Structure)

محل انتشار:

سیزدهمین همایش صنایع دریایی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

کامبیز عالم پور - سازمان صنایع دریایی - گروه شناورهای اثر سطحی - کارشناس ارشد طراحی (مهندس)

علی دهقانیان - سازمان صنایع دریایی - گروه شناورهای اثر سطحی - مرکز تحقیقات هیدرودینا

حمید جوادی - سازمان صنایع دریایی - گروه شناورهای اثر سطحی - کارشناس ارشد مکانیک

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه در سالهای اخیر با مشکلات زیادی در زمینه افزایش میزان شوری آب مواجه گردیده است. این دریاچه بزرگترین و شورترین دریاچه دائمی ایران و یکی از دریاچه های فوق اشباع از نمک دنیا است. درازای آن 140 و پهنای آن بین 15 تا 50 کیلومتر و مساحت آن بین 5000 تا 6000 کیلومتر مربع است. این دریاچه در یک فرو نشست کم ژرفای وسیع با میانگین ژرفای 6 متر قرار گرفته است. ولی ژرفترین نقطه آن با 13 متر عمق در گوشه شمال غربی جای دارد. در حال حاضر به دلایل متعدد کارشناسی استفاده از هاورکرافت به عنوان یکی از مهمترین گزینه های شناوری در بخش جابجایی مسافر - گشت ساحلی و امداد و نجات در دریاچه مطرح می باشد. در هر بخش از مناطق ساحلی دنیا قبل از بکارگیری هواناو گزارشات معتبری در خصوص بافت و جنس سواحل و وضعیت ساختاری مناطق ساحلی در رابطه با تعیین میزان استحکام و انعطاف پذیری بالشتک تهیه میگردد. در سال 1387 تمامی مناطق ساحلی اطراف دریاچه توسط تیم کارشناسی گروه شناورهای اثر سطحی (شیراز) و کارشناسان سازمان بنادر و دریانوردی جهت استفاده از هاورکرافت با کاربری آمبولانس و امداد مورد ارزیابی و تست میدانی قرار گرفت. در این مقاله به بررسی ابعاد کارشناسی کمی و کیفی استفاده از هاورکرافت در دریاچه ارومیه پرداخته شده است و گزارش کاملی از وضعیت زمینهای پیرامونی و ساحل منطقه در خصوص پهلوی گیری هاورکرافت و میزان فرسایش بالشتکها ارائه گردیده است. از نتایج بدست آمده می توان در زمینه بررسی شاخص های فرسایش بالشتک هاورکرافت در مناطق ساحلی و بخشهای داخلی و سایر دریاچه های کشور و خصوصا استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

دریاچه ارومیه- هاورکرافت - شاخص های ارزیابی - فرسایش بالشتک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/138893>

